

USTAWA

z dnia 14 grudnia 1990 r.

o zniesieniu i likwidacji niektórych funduszy.

Art. 1. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy znosi się następujące fundusze:

- 1) Centralny Fundusz Turystyki i Wypoczynku,
- 2) Fundusz Rozwoju Kultury,
- 3) Centralny Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej,
- 4) Fundusz Zapobiegania Narkomanii,
- 5) Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej i Fundusz Gospodarki Gruntami,
- 6) fundusze budowy mieszkań dla sędziów i notariuszy oraz prokuratorów,
- 7) fundusze stypendialne dla osób podejmujących uniwersyteckie studia prawnicze i zobowiązujących się do pracy w sądach lub prokuraturze,
- 8) Państwowy Fundusz Młodzieży,
- 9) Fundusz Kinematografii,

- 10) Fundusz Nasiennictwa,
- 11) terenowe fundusze odnowy zabytków,
- 12) fundusz gminny i fundusz miejski,
- 13) Fundusz Rozwoju Budownictwa Mieszkaniowego,
- 14) Fundusz Rozwoju Eksportu,
- 15) Fundusz Socjalny Wsi,
- 16) Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki.

2. Znosi się z mocy prawa również fundusze o charakterze terenowym, utworzone wraz z funduszami wymienionymi w ust. 1.

Art. 2. Zadania finansowane ze środków funduszy wymienionych w art. 1 będą finansowane odpowiednio ze środków budżetu państwa lub budżetów gmin, stosownie do przepisów prawa budżetowego i innych ustaw.

Art. 3. 1. Nie wykorzystane środki pieniężne, wierzytelności i pozostałe składniki majątkowe oraz zobowiązania funduszy wymienionych w art. 1, z wyłączeniem funduszu wymienionego w art. 1 ust. 1 pkt 15, podlegają przekazaniu, według stanu na dzień 31 grudnia 1990 r., na rzecz jednostek dysponujących rachunkami dochodów odpowiednio budżetu państwa lub budżetów gmin, przewidzianych na finansowanie zadań zniesionych funduszy.

2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w terminie 5 dni od dnia sporządzenia przez dysponenta funduszu sprawozdania finansowego za rok 1990.

3. Minister Finansów, w razie wątpliwości, rozstrzyga, która z jednostek przejmuje nie wykorzystane środki pieniężne, wierzytelności i pozostałe składniki majątkowe oraz zobowiązania zniesionego funduszu.

4. Środki zgromadzone na rachunkach Funduszu Socjalnego Wsi będą dysponowane zgodnie z ustawą o tym Funduszu do wyczerpania.

Art. 4. Minister Finansów, w porozumieniu z właściwym ministrem, do dnia 31 marca 1991 r. może przeznaczyć majątek funduszu podlegającego zniesieniu, po odliczeniu środków na wykonanie zaciągniętych przez fundusz zobowiązań, jako:

- 1) udział kapitałowy Skarbu Państwa w banku w formie spółki, podejmującym kredytowanie działalności realizowanej dotychczas przez fundusz,
- 2) środki na ustanowienie lub zasilenie fundacji mającej na celu finansowanie działalności realizowanej dotychczas przez fundusz.

Art. 5. Z dniem wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem art. 14, przechodzą w stan likwidacji:

- 1) Fundusz Zmian Strukturalnych w Przemysle,
- 2) Fundusz Rozwoju Rynku i Demonopolizacji Handlu,
- 3) Fundusz Budowy Autostrad i Dróg Ekspresowych,
- 4) Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego.

Art. 6. Zadania finansowane dotychczas ze środków funduszy wymienionych w art. 5 będą finansowane ze środków budżetu państwa.

Art. 7. Likwidację funduszu prowadzi się pod jego dotychczasową nazwą z dodatkiem „w likwidacji”.

Art. 8. Likwidację funduszu prowadzi likwidator wyznaczony przez Ministra Finansów.

Art. 9. Likwidator z mocy prawa przejmuje uprawnienia organów likwidowanego funduszu.

Art. 10. 1. Niezwłocznie po rozpoczęciu likwidacji likwidator powinien:

- 1) powiadomić bank obsługujący fundusz o rozpoczęciu likwidacji funduszu,
- 2) przystąpić do sporządzenia bilansu otwarcia likwidacji.

2. Likwidator prowadzi bieżące interesy, ściąga wierzytelności i wykonuje zobowiązania likwidowanego funduszu, bez prawa zaciągania nowych zobowiązań, chyba że jest to konieczne do zakończenia likwidacji funduszu.

3. Likwidację funduszu likwidator prowadzi na podstawie sporządzanych przez niego i zatwierdzonych przez Ministra Finansów planów:

1) finansowego likwidacji, obejmującego wszystkie źródła przychodów i przewidywanych wydatków w okresie likwidacji, w tym zaspokojenia zobowiązań funduszu, w ramach środków, istniejących w dniu rozpoczęcia likwidacji,

2) spieniężenia składników majątku funduszu.

4. Plan likwidacji funduszy wymienionych w art. 5 przedstawiany jest do zaopiniowania właściwym komisjom sejmowym.

Art. 11. 1. Majątek ruchomy likwidowanego funduszu podlega sprzedaży w drodze przetargu nieograniczonego. Majątek ruchomy nie sprzedany w drodze przetargu podlega nieodpłatnemu przekazaniu na cele organizacji charytatywnych.

2. Zobowiązania wobec banków i innych wierzycieli z tytułu poręczeń spłaty kredytów i zaciągniętych pożyczek są pokrywane z majątku likwidowanego funduszu.

3. Koszty likwidacji funduszu, łącznie z wynagrodzeniem likwidatora, są pokrywane z majątku likwidowanego funduszu.

4. W razie braku środków w majątku likwidowanego funduszu na pokrycie zobowiązań i kosztów jego likwidacji, zobowiązania te i koszty są pokrywane przez Skarb Państwa.

Art. 12. Po zakończeniu likwidacji likwidator sporządza bilans zamknięcia, podlegający zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

Art. 13. 1. Po zatwierdzeniu bilansu zamknięcia przez Ministra Finansów pozostałe po likwidacji funduszu środki majątkowe przechodzą na rzecz Skarbu Państwa.

2. Środki pieniężne podlegają przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa.

Art. 14. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1990 r. fundusz wymieniony w art. 5 pkt 1 może być przekształcony w spółkę akcyjną lub fundację.

2. Przekształcenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje działający w imieniu Skarbu Państwa Minister Przemysłu, po zasięgnięciu opinii właściwych komisji sejmowych.

3. Spółka powstała w wyniku przekształcenia funduszu jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa do chwili udostępnienia akcji osobom trzecim.

4. Do czasu przystąpienia innych fundatorów Skarb Państwa jest jedynym fundatorem fundacji powstałej w wyniku przekształcenia funduszu.

5. Statut spółki lub fundacji ustala za Skarb Państwa Minister Przemysłu.

6. Bilans zamknięcia funduszu staje się bilansem otwarcia spółki lub fundacji.

7. Powstała w wyniku przekształcenia funduszu spółka akcyjna lub fundacja przejmuje zobowiązania, wierzytelności, inne środki majątkowe oraz prawa i obowiązki funduszu.

8. Czynności cywilnoprawne związane z utworzeniem spółki akcyjnej są zwolnione z opłaty notarialnej.

9. Z dniem zarejestrowania spółki akcyjnej lub fundacji powstałej w wyniku przekształcenia funduszu wymienionego w art. 5 pkt 1 fundusz ten ulega likwidacji, a jego organy ulegają rozwiązaniu.

Art. 15. W ustawie z dnia 4 maja 1982 r. o Narodowej Radzie Kultury oraz o Funduszu Rozwoju Kultury (Dz. U. Nr 14, poz. 111, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i z 1989 r. Nr 6, poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy skreśla się wyrazy „oraz o Funduszu Rozwoju Kultury”,
- 2) w art. 3 w pkt 9 skreśla się wyrazy „a w szczególności Funduszem Rozwoju Kultury”,
- 3) art. 6—17 skreśla się.

Art. 16. W ustawie z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181, z 1988 r. Nr 19, poz. 132 i Nr 41, poz. 324 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41 w ust. 1 wyrazy „Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, terenowych funduszków rozwoju kultury fizycznej” zastępuje się wyrazami „budżetu państwa, właściwych budżetów gmin”,
- 2) art. 42—44 skreśla się.

Art. 17. W ustawie z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66, z 1989 r. Nr 14, poz. 74, Nr 29, poz. 154 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90 i Nr 79, poz. 464) art. 11 skreśla się.

Art. 18. W ustawie z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. z 1989 r. Nr 14, poz. 74, Nr 29, poz. 154 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 90 i Nr 79, poz. 464) art. 11 skreśla się.

Art. 19. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138 i Nr 53, poz. 306):

- 1) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. § 1. Sędziemu może być przyznana pomoc finansowa na zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych.

§ 2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określi zasady planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów oraz warunki przyznawania pomocy, o której mowa w § 1.”

- 2) art. 119 skreśla się.

Art. 20. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. Nr 31, poz. 138, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i z 1990 r. Nr 20, poz. 121):

- 1) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. § 1. Prokuratorowi może być przyznana pomoc finansowa na zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych.

§ 2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, określi zasady planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych prokuratorów oraz warunki przyznawania pomocy, o której mowa w § 1.”

- 2) art. 99 skreśla się.

Art. 21. W ustawie z dnia 21 czerwca 1990 r. o uchyleniu ustawy o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju (Dz. U. Nr 44, poz. 257) w art. 1 wyrazy „i art. 37 ust. 4” skreśla się.

Art. 22. W ustawie z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 22, poz. 127 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 35, poz. 192) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 pkt 11 skreśla się,
- 2) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie: „Gospodarka finansowa”.
- 3) art. 42—44 skreśla się,
- 4) w art. 45 w ust. 2 wyraz „Funduszu” skreśla się.

Art. 23. W ustawie z dnia 10 października 1987 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 31, poz. 166, z 1989 r. Nr 6, poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy „Rozdział 8. Fundusz Nasiennictwa” skreśla się,
- 2) art. 56—58 skreśla się.

Art. 24. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 26, poz. 152) art. 30 skreśla się.

Art. 25. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 26 maja 1978 r. o utworzeniu Głównego Komitetu Turystyki (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1985 r. Nr 50, poz. 262 i z 1987 r. Nr 33, poz. 179),
- 2) ustawa z dnia 26 kwietnia 1979 r. o terenowych funduszach odnowy zabytków (Dz. U. Nr 8, poz. 46 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132),
- 3) ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132),
- 4) ustawa z dnia 23 października 1987 r. o Funduszu Zmian Strukturalnych w Przemysle (Dz. U. Nr 33, poz. 182 i z 1988 r. Nr 24, poz. 168),
- 5) ustawa z dnia 13 lipca 1988 r. o Funduszu Rozwoju Budownictwa Mieszkaniowego (Dz. U. Nr 24, poz. 167),
- 6) ustawa z dnia 15 lutego 1989 r. o Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego (Dz. U. Nr 6, poz. 31 i Nr 64, poz. 389),
- 7) ustawa z dnia 15 lutego 1989 r. o Funduszu Rozwoju Eksportu (Dz. U. Nr 6, poz. 32 i Nr 30, poz. 159),
- 8) ustawa z dnia 24 lutego 1989 r. o Funduszu Socjalnym Wsi (Dz. U. Nr 10, poz. 54 i z 1990 r. Nr 6, poz. 34),
- 9) ustawa z dnia 27 kwietnia 1989 r. o Centralnym Funduszu Rozwoju Nauki i Techniki (Dz. U. Nr 25, poz. 134 i Nr 64, poz. 389),
- 10) ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o Funduszu Rozwoju Rynku i Demonopolizacji Handlu (Dz. U. Nr 30, poz. 159 i z 1990 r. Nr 14, poz. 88),
- 11) ustawa z dnia 24 maja 1989 r. o Funduszu Budowy Autostrad i Dróg Ekspresowych (Dz. U. Nr 32, poz. 170).

Art. 26. Obowiązek świadczenia na rzecz funduszu gminnego i funduszu miejskiego, określony w ustawie wymienionej w art. 25 pkt 3, znosi się w odniesieniu do świadczeń należnych za rok 1990.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1991 r., z wyjątkiem art. 5 i 14, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*